

Senſeende, baade da den blev givent og indtil den nuværende Tid. Jeg vil derfor ſtræbe at forhindre, at vi ſaae flere Valgkredſe, end vi have, idet det er min fulde Overbeviſning, da Grundloven ikke paabyder noget ſaadant, at i vort lille Land har man en tilſtrækkelig Repræſentation i et Folkething med 102 Medlemmer. Med Henſyn til Omfordelingen ſtillede Udvalgets Heltal ſig i den nævnte Samling noget anderledes, idet det udtalte, at hvis Miniſteren havde været tilbøielig til at fremkomme med Forſlag til Omfordeling af de nuværende Valgkredſe, ſaaledes at de kunde blive ligeleg fordelt over hele Landet, ſaa vilde man have været villig til at gaa ind paa et Forſøg i den nævnte Retning. Ogsaa her ſtaaer jeg ſom den Gang. Jeg har ikke det Hjerneſte imod, at vi forſøge at komme til en noget mere ligelig Fordeling af Folkethingsvalgkredsene, ſaaledes at Indbyggertallet ikke bliver ſaa afvigende i de forſkjellige Kredſe, ſom det for Tiden er. Hvorvidt den høie Indenrigsminiſter har været heldig i ſit Forſlag, vil jeg ſlet ikke gaa ind paa at underſøge her; jeg tror ikke, at det under en 1ſte Behandling vil føre til Noget at yttre ſig om det ene eller det andet Forſlag, det Hele maa aabenbart ſes i ſin Sammenhæng. Jeg haaber derfor, at den ærede Indenrigsminiſter har ſørgt for, at han kan omdele til Hingets Medlemmer Kort over Danmark, afdelet i Valgkredſe, ſaaledes ſom det efter det forelagte Forſlag er Meningen, for at Enhver af os kan have for Die og overbeviſe ſig om det mer eller mindre Henſigtsmæssige i den Omlægning af Valgkredsene, ſom Miniſteren har foreſlaaet; det er ikke muligt for alle Medlemmer at danne ſig en Mening herom, naar de ikke have ſaadanne Kort, ſom jeg her har omtalt. Jeg er overbeviſt om, at den ærede Miniſter er belavet paa at give os ſaadanne Kort, og jeg har derfor udtalt dette ſom en Forventning, ſom jeg haaber vil gaa i Opfyldſe. Det er tidligere blevet udtalt — jeg har ogsaa ſidſte Gang for mit Vedkommende henleedt Opmærkſomheden derpaa — at det ingenlunde er nogen Nødvendighed, naar vi ſkulle omdele Valgkredsene, da at binde ſig til den kommunale Diſtriktsinddeling. Det er jo ikke kommunale Forretninger, der her er Tale om, og Vælgerne kunne med ſamme Interæſſe og ligesaa let og godt gjøre deres Stemmeret gjældende, naar de bo i forſkjellige Amtsraadskredſe, ſom naar de bo i ſamme Amtsraadskredſ. Dette kan ikke have nogen Betydning. So friere man ſtiller ſig over for en ſaadan Omfordeling, deſto henſigtsmæssigere finder jeg, at den i det Hele taget bliver, og derfor vil jeg mene, at man ikke paa Forhaand ſkal gaa ud fra at være bunden til at holde ſig indenfor Amternes eller Amtsraadene Kredſe. Jeg veed ikke, om det er af dette Henſyn at den høie Miniſter har valgt et andet Udtryk for „Amtsraadskredſ.“ Han ſagde „Overøvrighedskredſ.“ men det falder maatte ſammen med det nuværende

Ministeriums hele Betragtning, at det er Overøvrighederne og Overøvrighederne først og ſiſte hvem der ſkal spørges, og ikke Amtsraadene, ſom dog ere en kommunal Autoritet. Men Overøvrighed, det lyder ganſke anderledes ſtort og herligt overfor det nuværende Miniſterium, ſaa at jeg antager, at „Overøvrighed“ er valgt for at imponere os langt mere, end vi vilde være blevene imponerede ved at tale om Amtsraadskredſe. Imidlertid tror jeg, at det vil være rigtigt fra et folkeligt Standpunkt at forandre deſte til „Amtsraadskredſe;“ thi „Overøvrighed“ kan være overordentlig herligt, men det fremtræder jo her, hvor det ikke kommer an paa en Overøvrigheds Autoritet, med en tilſyneladende Fordring, ſom man ikke kan ønske ſkal gjøre ſig gjældende, naar Taler er om Valg til Folkethinget. Jeg har gjort mig Umage for at ſe, hvad der ellers ſkulde have foranlediget denne Forandring i Udtrykket, men jeg har ikke kunnet opdage den; er der en anden Grund, vil den høie Indenrigsminiſter nok ſige den. Ogsaa glæder det mig, hvad en foregaaende Taler har gjort opmærkſom paa, at, naar man ſkal til en ſaadan fuldstændig Omdannelse — thi ogsaa jeg mener, at man ikke kan blive ſtaaende ved den foreſlaaede — maa man aabenbart omlægge Valgſtederne. Man maa ſørge for, at man omtrent midt i Valgkredſen ſaar Valgſtedet, ſaa at man ikke, ſom nu er Tilfældet paa flere Steder, begynder nogle Vælgerne paa andre Vælgeres Befoſtning, idet man derved, at Nogle have det bekvemt udenfor deres Dør, paalægger Andre, ſom vilde gjøre deres Stemmeret gjældende, at reiſe flere Mile mere, end det ellers vilde være nødvendigt. Dette er alſaa en Fordring, ſom jeg anſer for at være ſaa billig og retfærdig, at den høie Regjering fuldt maa holde den. Det var diſſe almindelige Betragtninger, ſom jeg vilde gjøre gjældende, og jeg ſkal ikke opholde mig videre ved dem, idet jeg kun ſkal udtale den Forventning, at man vil tage denne Sag noget mere grundig, end det synes mig, at den høie Miniſter har taget den.

**Solſtein-Ledreborg:** Jeg kan for mit Vedkommende ikke Andet end beklage, at man har villet puſte dette Spørgsmaal op til et Grundlovsſpørgsmaal, da det forekommer mig høiſt tvivlſomt, om det i Virkeligheden er det. Den Fortolkning af Grundlovens § 32, ſom gaar ud paa, at der nødvendig ſkal være omtrent 16,000 i hver Kredſ, forekommer mig nemlig ikke blot overordentlig uſtikker, men neppe holdbar navnlig naar vi ſe hen til den Maade, hvorpaa Paragrafen er bleven ændret ved den ſidſte Grundlovsforandring. Paragrafen lyder jo ſaaledes: „Antallet af Folkethingets Medlemmer ſkal omtrent være efter Forholdet af 1 Medlem til 16,000 Indvånere.“ Det vil ſige, Paragrafen beſtemmer ikke Andet end, at der ſkal være ſaa mange Folke-thingſmænd i Folkethinget, ſom ſvare til det Tal,